

Over Breitner's plannen en lotgevallen na zijn herstel licht ons de ongedateerde brief in, die het postmerk 27 Juli 1882 draagt.

Zeer geachte Heer!

Ik heb mijn brief aan U uitgesteld totdat ik iets te schrijven had. Zooals ge U herinnert of misschien niet herinnert, heb ik dit jaar mijn best gedaan lid te worden van de hollandsche Teekenmaatschappij. Maandag heb ik mijn teekeningen ingezonden en zijn ze beoordeeld, met de uitslag dat ik niet ben aangenomen, iets wat ik vooruit wist of ten minste had kunnen denken. Een teekening was goed, de andere evenwel zeer slecht, de goede heb ik verkocht aan een der leden. De slechte was gemaakt naar een schilderij dat ik onder handen heb en voor U hoop klaar te maken om in Rotterdam te laten zien, ik maak het natuurlijk zoo spoedig mogelijk klaar. U begrijpt wel waarom, ik hoop dat het goed zal worden. Nog iets. Toen ik Zondag acht daag hier de Academie wilde binnentreden om een laatste blik te gaan werpen op de daar tentoongestelde fransche schilderijen, liep ik ongelukkig een Rotterdammer tegen het lijf Striening¹⁾ nam(e)l(ijk) de directeur der Academie aldaar, die me zonder eenige inleiding vroeg of ik hem van de winter wilde komen helpen, wat ik na hem na zijne conditien gevraagd te hebben aannam. Of die man me dat alleen gevraagd heeft omdat hij zich in den haag verveelde en dus gezelschap in mij zocht voor die twee uur dat hij er nog bleef of dat hij 't werkelijk meende kan ik natuurlijk van zoo iemand niet zeggen: in zijn gesprek liet hij zich ontvallen dat hij mij had willen schrijven daarover en mijn adres niet wetend het aan U had willen vragen. Hoe weet die man dat U mijn adres weet? Ik heb aan die man vreeselijk het land, U begrijpt waarom, maar als hij mij met lesgeven gedurende de winteravonden eenige honderden guldens kan laten verdienen zal 't niet heel veel minder worden.

Zoover als ik hem evenwel ken was 't niets anders dan

1) Jan Striening Jz. (1827-1903) werd in 1881 leeraar aan de Rott. Academie, directeur is hij niet geweest.